

“ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ”

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Συνδρομή ετήσια Δραχ. 30.—

Διά τήν “Αμερικάν” Δολ. 10.—

Είς τήν Δημόσια Γραφεία αποστέλλεται δωρεάν.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Α'. Σελίς ό στίχος Δραχ. 3.
Είς τας λοιπας » 1,50

να πρέπει να ξεχασθύν. Πρέπει να ένθυμηθώμεν ότι την άλλη φορά μάς πλάκωσαν στα μαύρα διότι ό λαός έκακοδιοκήθη. Η εσωτερική κακοδαιμονία έσβυσε την λέμπιν των έξωτερικών θοιάμβαν μας. Και τό κόμμα και πρώτος απ' όλους ό “Αρχηγός” δέν είναι διατεθειμένος ν' άνεχθή τέτοιες και παρόμοιες άσχημίες. Τώρα αρχινάμε πάλι από την άρχή και τό “φραγγέλιον” ξέρει πού και πώς να φραγγελώση. Αυτό πρέπει να κατανοηθή από όλους.

“Ο ένθουσιασμός με τόν όποϊον έγινε δεκτή ή “Δημοκρατία” είναι ένδεικτική του γεγονότος ότι ή “Ιδέα της Δημοκρατίας” έχει άρκυτά ώριμάσει παρά τήν Δοξή.

Η “Δημοκρατία” ένκλωφόρησε είς 860 φύλλα καθ' άπαντα τόν Νομόνεις Ισαριθμαδέν έκτός αυτού ήτοι έσημείωσε ρεκόρ κυκλοφορίας δι' έντολίαν Εφημερίδα.

Τι σημαίνει αυτό άν δέν σημαίνει ότι ό κόσμος ήρχισε ν' άποβλέπη είς την Δημοκρατίαν ως είς επιθυμητόν πολιτεύμα, τό μόνον άλλως τε πού προσαρμόζεται και πρός τόν σημερινόν πολιτισμόν.

“Ο Βασιλιάς δέν αλλάσσεται εύκολα Κύριοι. “Ο Πρόεδρος όμως άντικαθίσταται κάθε 4 ή κάθε 7 χρόνια Γι' αυτό έχει και τά μάτια του τέσσερα και φροντίζει τούς υπηκόους του μή σιάξη και μή βρέξη. “Ο Πρόεδρος, είς δημοκρατικά Κράτη, πηγαίνει με την έλπίδα πώς μπορεί νάβγη και την έρχομένην τετραετίαν και εργάζεται με όλα τά δυνατά του. Ένθ οι Βασιλείς με τό να έχουν έξασφάλιση την δια βίου Βασιλείαν δέν σκοτίζονται έτσι εύ.ολα. Δέν πάει να μην κρινίση φούρνος, στο Παλάτι να μή λείψη τό ψωμί.

Πολλοί θα κατέλθουν είς τόν έκλογικόν άγώνα. “Αλλά και οι περισσότεροι απ' αυτούς έχουν είς την ιστορίαν των και σελίδας αι όποίαι, είς πλείστους άγνωστοι, πρέπει ν' αναδιφθύν. Η “Δημοκρατία” επίθυμούσα να συντελέση τό καθ' αυτήν είς την κατά τας προσεχείς έκλογάς έπιτυχίαν των καλύτερων θάνοψη τας σελίδας αυτάς είς τό κοινόν. Θα όμιλήσωμεν περί όλων των υποψηφι-

ων και ή όρθοις όλων ή αι έκπίδες τας όποίας έμπνέουν δια τό μέλλον θα υπαδειχθύν είς τούς έκλογείς, με όλην την ειλικρίνειαν πού μάς έμπνέει ή ιδεολογική έξυπηρέτησις του κόμματος, πρός ήν πάντοτε απεβλέψαμεν.

“Εχομεν υποχρέωσιν να σημειώσωμεν τ' αξιοσημείωτα. Και είναι άναντίλεκτον ότι ό “Επιθεωρητής των Δημοτικών Σχολείων Ρεθύμνης κ. Παπανικολάου έπέδειξε λαμπράν όντως διαγωγήν. Χωρίς νάφιση να ριμουληθή από κανέναν, μακρυνά από κομματικούς ύπολογισμούς, έγινε συμπαθής είς άμφοτέρας τας πολιτικές άποχρώσεις. Είναι άλλής όπι άδιάλλακτι άντιβενιζελικοί, εχόν θυμωθή μαζί του, με την άπροσωποληψίαν του, την διαλλεκτικότητα, άλλ' είναι εξ ίσου άλλής όπι ή λεπτή όντως αυτή θέσις κατά τόν καιρόν αυτόν, έτιμήθη από άνθρωπον έχοντα έπίγνωσιν των υποχρεώσεων του υπαλλήλου. Η “Δημοκρατία” του σφίγγει με ένθουσιασμόν τό χέρι.

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

Ο ΠΟΥΛΑΡΙΝΟΣ

Τό αληθινό του όνομα ήταν Γιάννης και τό παράνομά του Μπαρούκης. Μα έτσι τόν ήξευρε μονάχα ό γραμματικός της Δημαρχίας πού έκρατούσε τό δημοτόλγιο. “Όλοι οι άλλοι χωριανόι του τόν έξευραν σέκτο Πουλαρίνο. “Ελευτα στο χωριό μέσα λιγστοί δέν είχαν παραγκώμι, Κι' άλλοι είχαν πολύ πύ άσημα: Βαλμής, Φελαδοφρας, Καλαμοβοράκης, Κρεμνιταλάς και άλλα τέτοια. Και τό παραγκώμι “Πουλαρίνος” είχε κολλήσει στον Γιάννη Μπαρούκη σαν βεντούζα από μίαν άστεία ιστορία πού θα σας διηγηθούμε. Μα του ταίριαζε κι' όλα στ' άλληθεια. Ακριβός εκεί πού δέν έπρεπε. Ρέμπειος και κακομάνταλος στις δουλιές του. Φτηνός στ' αλεύρι κι' ακριβός στο αίτουρο κατά τη παροιμία. Κουτοπόνηρος όσο παίρνει.

Σάν έπρεπε άργάτες στ' άμπέλι του μιλούσε πρώτα στον καθένα χωριστά:

—“Εμένα θα σου δίνω ένα γρόσι παραπάνω από συμφωνημένο μεροκάματο και κουρά από τούς άλλους για να δουλέβης με περισσότερο κουράγιο και να κρίνης και τούς άλλους να δουλέβουν καλύτερα. Μα κύταξε καύμενε να μην τό πής σε κανένα.

Τό ίδιο έλεγε σε όλους. Και στ' άμπέλι την ώρα πού δουλεύαν οι άργάτες, ό Πουλαρίνος, πού καθάντανε στην άκρη τ' άμπελιού και καμάρωνε σαν γύφτικο σκεπάρι, φώναζε τότε τότε:

—“Α, κουράγιο σου πάχεις τό φόλι.

Παραγιάς κανένας δέν του στέρωνε. Ποιός άνθρωπος μπορούσε να κρίση κοντά του; Κι' ή ανάγκη τόν έκαμε να πάρη για παραγιά τόν Παντελή, ένα έξοχαστο πού γύριζε μέσα στο χωριό και ζητούσε από δώ κι' άπ' εκεί.

“Ο παραγιάς βόηκε τόν άρέντη του. Γιατί όσο ακριβός και κακομάνταλος και κουτοπόνηρος ήταν ό Πουλαρίνος, άλλο τόσο γουσουζής κι' άκαμάτης ήταν ό Παντελής.

Δέν έκάμαν πολλή παζάρια για τή ρόγα.

—Πόσο θα μου δίνης ρώτησε ό Παντελής.

—Τριάντα μέρες τό μήνα χωριστά τις σκόλες και τά παρόσκολα, του είπεν ό Πουλαρίνος.

Μα έννοια σου δά κι' ό Παντελής τόν έδούλευε καθώς πρέπει. Είκοσιτέσσερες ώρες πούνην τό μερόνυκτο ό Παντελής κοιμόντανε τις δεκογτώ, έτρωγε τις άλλες τέσσερες, τις άλλες δυό χάζεβε και δούλεβε τις αποδέλιπες.

Την πρώτη μέρα πού τόν πήρε παραγιά τόν έστειλε να πάη να φέρη νερό.

—Φάλνεται πώς δέν θα διαψάς, άφεντικό.

—Και γιατί, μουρ έ Παντελή, πού τό ξεύρεις εσύ πώς δέν διαψάς;

—“Αμ' σαν διφούσες, άφεντικό,

του αποκρίθηκε ό Παντελής, θα πήγαίνες όλο τρέχοντας στη βρύση να πής...

Κάθε Κυριακή ό Πουλαρίνος τούδινε μιá δεκάρα για χαστήλι, μα με τή συμφωνία να την δίνη πίσω τό βράδυ και άλλοιμονό του άμα τ' βραδύ πήγαίνε στο σπίτι χωρίς τή δεκάρα.

Τις Αποκριές και τή Κυριακή της Κρεατινης ό Πουλαρίνος έσφιζε με κάποιους φίλους του δύο τρία κρασιά πάρα πάνω κι' άμα ήρθε στο κέφι τούρθε ή όρεξι να γείνη μασκαράς, να κρίμη κάποιον χωρατό να διασκεδάση τό χωριό. “Εστειλε και φώναζε τόν παραγιά του τόν Παντελή.

—Βρέ Παντελή άντε να κάμωμε ένα βαποράκι. Συ θα γίνης πλότος και γω θάμαι καπετάνιος.

“Ο Παντελής άρνήθηκε στην άρχή. Μα σαν έφαγε ένα σκουμπρι και έσφιζε δύο τρία μαυρίκιο, έπήρε φάτια.

(Ακολουθεί)

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΙΩΑΝ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥΔΑΚΙ ΕΝ ΡΕΘΥΜΝΩ

(Παρά την γωνίαν Σπανδάγου)

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Πλουτισμένον με στοιχεία έκλεκτά, με βενζινοκίνητα πιεστήρια.

Καλλιτεχνική έκτέλεσις Τιμαί συγκαταδατικά

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΕΥΕΤ. ΠΕΤΡΑΚΙ Ν. ΑΝΔΡΟΥΛΙΔΑΚΙ ΟΔΟΣ ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

Ιδιαίτεροι ενόλλαι διά τοθε φίλους της “Δημοκρατίας”.

ΑΙ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΜΑΣ

(Τα ιδιαίτερα τηλεγραφήματα της “Δημοκρατίας”.)

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Η Κυβέρνησις έδήλωσεν είς δημοσιογράφους ότι δέν είναι διατεθειμένη να προβή είς μεταβολάς υπαλλήλων, ή άντικατασταθύν μόνον οι κατέχοντες έμπιστευτικές θέσεις.

Τηλεγραφούν εκ Παρισίων ότι ό κ. Βενιζέλος άπησχολημένος με την έξωτερικήν ύπόθεσιν, είναι άδύνατον να κατέλθη και διενεργουμένων εύτυχών έκλογών.

Η Κυβέρνησις, είναι Κυβέρνησις άνορθώσεως. έχουσα ώρισμένα έργα να έπιτελέση, την έπίσχυσιν του Θρακιού, όπερ προέχει παντός άλλου, και την τήρησιν της τάξεως. Θα διενεργήση δέ και τας Έκλογάς. Δέν μάς μένει καιρός δια

μεταθέσεις. Αί δηλώσεις αυται ενεποιήσαν άρίστην γενικώς εντύπωσιν.

ΤΟ ΘΡΑΚΙΚΟΝ

“Ολόκληρος ό “Αγγλικός τύπος σχολιάζει την ιστορικήν διαμαρτυρίαν του κ. Βενιζέλου πρός τούς “Τάιμς” εν ή ούτος διαμαρτύρεται εξ όνόματος της άτιμαζομένης “Ανθρωπότητος” κατά της προτάσεως της Διασκεψείας των Μουδιανών περί άποδόσεως της Θράκης είς την Τουρκίαν.

ΑΣ ΟΦΩΝΤΑΙ ΟΙ ΒΑΣΙΛΙΚΟΙ

“Εξέχουσα “Αγγλική προσωπική άπήντησε δια των “Τάιμς” είς τόν κ. Βενιζέλον ότι ή άπόφασις της έκκενώσεως έλήφθη 10 ήμέρας πρό της πα-

ραιτήσεως του Κωνσταντίνου είς Παρισίους εν διασκεψεί Πουανκαρέ—Κώρξον. Δυστυχώς δια την Ελλάδα ή παύτησις του Βασιλέως έβράδυνε τόσον ώστε να μή προλάβη την θλιβεράν λύσιν.

Ο ΚΩΡΖΟΝ ΕΙΣ ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ

Μετά την διακοπήν της διασκεψείας Μουδιανών μή καταληξάσης είς τίποτε οριστικόν, ό λόρδος Κώρξον άνεχώρησε έσπευμένως είς Παρισίους.

ΔΙΑ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ

Η Στρατιά Θράκης δηλοϊ ότι άνευ πολέμου δέν θα εγκαταλείψη την Θράκην. Είς όμοϊας δηλώσεις προέβη και ό Θρακιός πληθυσμός.